Gustava Danielsson

I sluttningen ner mot Harefjorden är Gustava Danielsson begravd, i en av relativt få ”ramgravar” på Kila kyrkogård. Hon föddes 29 juli 1852 i Kilerud, Kila som dotter till Elias Jansson och hans hustru. Gustava flyttade 1880 till Barbu, Arendal i Norge med nyblivne maken Karl August Danielsson, född 3 november 1852 i Segerstads socken.

Anledningen att de flyttade till just Arendal är inte känd, men 1880-talet var en guldålder för staden som då var landets största hamnstad räknat i tonnage. Under denna tid byggdes bland annat Hellige trefoldighets kirke i Arendal. 1885 återvände Gustava med make och två söner till Kilerud i Kila för några år. När de sedan åter flyttar till Norge blir det inte till Arendal utan till Kristiania/Oslo. En orsak till detta kan vara att Arendal och särskilt Barbu drabbades av en ekonomisk krasch 1886 som ledde till konkurser och skyhög arbetslöshet.

Under tiden i Norge, 3 april 1892, avled Karl August och Gustava blev änka. Hon försörjde sig och de fem sönerna genom att arrendera en ladugård på Holmens gård, nära Holmenkollen. Hon hade kor och levererade mjölk till staden. En av sönerna hade till uppgift att köra mjölken, men somnade på kuskbocken, vagnen körde i diket och mjölken rann ut. Ett visst överskott borde dock mjölkleveranserna ha gett för 1905 flyttade Gustava med sina fem söner till Västra Smedbyn i Kila och köpte gården Stenhuset.

Äldste sonen Vilhelm, född 22 maj 1881 i Barbu, berättade att det inte var problemfritt att flytta till Sverige vid den tiden. En dag när han sålde äpplen på torget i Karlstad blev polisen uppmärksam på att han bröt på norska och misstänkte honom för att vara spion – just då pågick unionskrisen mellan Sverige och Norge, det var ju i Karlstad som förhandlingarna pågick.

Efter Gustavas död 20 januari 1929 togs gården över av sonen Gustaf, född 20 oktober 1885 och död 26 mars 1937. Gustaf gifte sig 1918 med Olga Delin, född 22 januari 1888 och död 11 april 1957. Gustaf och Olga fick sonen Sven, född 25 juli 1923 och död 4 september 2008. Alla vilar på Kila kyrkogård. (Gravnummer: 10 04 72)

Vilhelm flyttade 1918 till Packebyn i Mo, medan den näst äldste, Axel, född 5 februari 1883 och död 22 november 1975, bosatte sig på Hytta i Sandbol. Där bodde hans moster Maja som hade gift sig med Gustaf Jonasson, de hade inga egna barn. Maja och Gustaf avled 1908 och Axel fick ta över gården tillsammans med hustrun Anna Ekman, född 26 juni 1887 och död 25 september 1964. De fick tillsammans barnen Dagny, Sigfrid och Arne. Axel och Anna var på äldre dagar bosatta i lärarbostaden i Sandbol. De ligger också begravda i Kila. (Gravnummer: 10 06 98-99).

Axels och Annas dotter Dagny och hennes make Viktor Karlsson fick därefter ta över driften av gården och även de flyttade på ålderns höst till lärarbostaden i Sandbol. (Gravnummer: 10 05 85-86).

Axels son Sigfrid, född 22 maj 1914 och död 13 januari 1995, gifte sig med Astrid Johansson från Vall i Sandbol, född 7 juli 1906 och död 21 oktober 1985. Sigfrid och Astrid tog över sin farbror Franks speceriaffär på Billerudsgatan i Säffle. Under många år var de aktiva i De Handikappades Riksförbund (DHR) i Säffle. (Gravnummer: 10 04 18)

Sonen Arne, född 15 maj 1920 och död 16 maj 1980, var den som genomförde längsta färderna i släkten. Efter att ha utbildat sig inom sjukvården och jobbat några år reste han 1951 ut med Röda Korset för tjänstgöring i Korea vid fältsjukhuset i Pusan. Modern Anna var ständigt bekymrad för sonen i sina brev, men han återvände till Korea för ytterligare en period. Senare delen av livet var han bosatt i Uddevalla men han är begravd på Kila kyrkogård. (Gravnummer: 10 06 98-99)

Gustavas son Oskar, född 25 maj 1887 och död 1958 emigrerade 1913 till USA där han tillsammans med hustrun Augusta från Myrås fick sonen John. Makarna skiljde sig och Augusta blev kvar i USA med sonen och gifte om sig. Sonen John Danielson verkade som bilhandlare i Buffalo, Minnesota, där ättlingar till honom finns kvar än idag. Oskar blev verksam inom restaurangnäringen i Oslo där han gifte om sig med Helga. Från den tyska ockupationstiden av Norge berättade Oskar om hur officerarna lade upp sina vapen på bordet när han serverade dem. Mot slutet av sitt liv vårdades han av brorsonen Arne och är nu begravd i samma grav som moder Gustava.

Gustavas yngste son Frans/Frank, född 16 juli 1890 och död 12 oktober 1954, levde ett än mer kringflackande liv än sina bröder. Född i Norge kom han som ung och faderlös till Västra Smedbyn. För att undgå att bli inkallad som soldat om Sverige skulle dras in i första världskriget tog han båten över Atlanten till Kanada, inga spår av detta finns dock i kyrkoböckerna. Väl där tog han dock värvning och tjänstgjorde med 197:e kanadensiska bataljonen i Frankrike fram till krigets slut. Enligt uppgift körde han krigsfångar till Paris. Kanske minnena av detta bidrog till hans rastlöshet och att han flyttade många gånger senare i livet. 1920 var han dock åter på plats i Stenhuset, Västra Smedbyn, och han gifte sig med Hilma Olsson, född 5 augusti 1888 och död 30 augusti 1966. Hilma var dotter till ägarna av granngården Mellangården (dagens von Echstedtska gården). Karl, född 14 november 1849 och död 28 april 1908 och Elionora (Nora) Olsson, född 21 augusti 1850 och död 25 maj 1929

(Gravnummer: 10 04 15).

Hilmas moder Nora ska en dag ha gett sig på att rengöra de välkända bibliska väggmålningarna i salen, tagit i för mycket och utbrustit ”nu har jag tvättat huvudet av Moses”. En betraktare kan dock idag notera att Moses har ett huvud, kanske restaurerat. Frank och Hilma flyttade sedan vidare till Stora Tuna, Dalarna och kom senare att vara bosatta i Åmål, Säffle och Vänersborg där Frank dog. Makarna vilar på Kila kyrkogård. (Gravnummer: 10 06 96-97).